

РЕШЕНИЕ

№ 2973

гр. София, 16.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 27.05.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **1247** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК вр. чл. 215 ал.4 от ЗУТ.

Образувано е по жалба вх.№ РВТ16-ГР00-222-/10/11.01.18г на П. Б. Б. от [населено място] против Заповед № РА-50-569/09.09.16г на Гл.Архитект на СО за одобряване на ИПРЗ относно УПИ XI-339, изразяващо се в създаване на нов УПИ XI-78 по границите на ПИ № 68134.1939.78 по КККР; изменение на общите рег.границы с УПИ VI-337,338 и УПИ VII-340; изменение на профила на улицата от о.т. 110 - о.т. 111 и от о.т.109-о.т. 110; потвърждаване на съществуващото застрояване и предвиждане на ново застрояване с нискоетажна свободно стояща сграда в нов УПИ XI-78, без допускане на намалени отстояния към съседни имоти и/или сгради, вкл. през улица. Видно от уточняваща жалба от 10.07.18г/л.212/, заповедта се обжалва в цялост.

В жалбата се твърди, че одобреният ИПРЗ не е съобразен с реалното местоположение на съществуващата в имота сграда на жалбоподателката, тъй като то не е правилно отразено в използваната от органа одобрена по-рано КККР/същата не отразява правилно местоположението на сградата/. В уточняващи жалби се допълва, че жалбоподателката е задвижила още през 2014г процедура по изменение на КККР 10г/с възражението си срещу проекта за ИПРЗ/, за да бъде отразена правилно нейната сграда, като евентуален ИПРЗ следва да е съобразен с реалното положение на сградата ѝ, за да няма намалено отстояние между новопредвиденото застрояване и нея / каквото по заповедта фактически се предвижда спрямо реалното местоположение на сградата, макар спрямо грешната КККР 10г отстоянието да е спазено/. Предходният КП е отразявал правилно сградата, но КККР не е съобразена с последния

КП и респ. не отразява правилно сградата. Твърди се нарушение по чл. 32 и чл. 115 ал.1 от ЗУТ, както и процесуална и материална незаконосъобразност на заповедта, тъй като с предвиденото ново застрояване всъщност не е спазено отстоянието до собствената ѝ къща/противно на посоченото в диспозитива на заповедта/. С ИПЗ се потвърждава и съществуващото застрояване в имота, но къщата на жалбоподателката е отразена неправилно предвид реалното ѝ местоположение и контур, тъй като е взета предвид грешната КККР 10г. С ИПР се предвижда малка северна част от имота/на който жалбоподателката също е собственик/ да се придаде към съседно УПИ, но точно там е разположено трасето на електрозахранването за къщата на жалбоподателката, като тепърва ще се озоват в съседен УПИ. ИПР предвижда и преместване на минаващите по улицата трасета на инженерната инфраструктура / ел.стълб, газопровод, водопровод, електропровод, телефонен кабел и т.н./.Налице е нарушение на чл. 108 ал.5 и 6 от ЗУТ, като ИПР не е най-икономично осъществимия план.Не е съобразено и трасето на съществуващите комуникации.Моли се за отмяна на заповедта и присъждане на разноски.По доводите за недопустимост на жалбата ѝ сочи, че е собственик и на сградата, и на част от имота, като е лице по чл. 131 ал.1 т.1 от ЗУТ / собственик и носител на вещни права- право на строеж/ по отношение на имота, предмет на заповедта.В съд.заседание жалбоподателката лично и с проц.представители адв. Й. Г. и адв. М. Г. поддържа жалбата си.След смъртта на адв. Й. Г., проц.представител става адв. П., който счита, че производството по делото следва отново да бъде спряно, до постановяване на краен съдебен акт по преюдициалното оспорване на заповедта за изменение на КККР.Претендира се адв. хонорар в размер по списък, като се пояснява, че е налице хипотезата на починал първи и последвал втори проц.представител, а не едновременно явяване на двама проц.представители на жалбоподателката, поради което следва да се присъдят и двата адв. хонорара.В писмени бележки се моли за прогласяване на заповедта за нищожна и в условията на евентуалност-за отмяната ѝ като незаконосъобразна.Твърди се, че от двете СТЕ се доказва, че заповедта е издадена на база неправилно отразени в КККР данни за къщата и самия парцел, което влияе на отстоянията по обж. ПУП и на параметрите на предвиденото застрояване.Къщата е изградена законно, като обж. заповед не е съобразена с комуникациите ѝ и с тези на района като цяло/тъй като са отразени в НАГ само централните комуникации/.З.страна Г.П. също възразява срещу изменението на П./който касае и нейния имот/, като твърди, че изобщо не ѝ е връчвана обж. заповед.Правото на защита и на жалбоподателката е нарушено, тъй като не е уведомявана надлежно в хода на адм. производство за всички извършвани процедури, въпреки че именно тя е най-засегната от обж. ПУП.

Ответникът Гл.Архитект на СО оспорва жалбата, вкл. като недопустима /депозирана от лице без доказана легитимация по чл. 131 ал.2 от ЗУТ, въпреки, че е конституирано и участвало в адм.производство като з.страна/, моли за отхвърлянето ѝ и присъждане на разноски. Твърди, че не са налице намалени отстояния между къщата на жалбоподателката и новопредвиденото застрояване, като заповедта е съобразена с одобрената по-рано КККР 10г., както изисква ЗУТ. С ИПР се цели привеждане на рег.границы на новия УПИ XI-78 с имотните границы /границите на ПИ № 68134.1939.78 по КККР/, като ИПР е по чл. 134 ал.2 т.2 от ЗУТ В съд. заседание юрк. Д. оспорва жалбата по съображения от писмените становища.

Заинтересованите страни С. Д. С. и Д. С. С. чрез адв. И.Н. оспорват жалбата като недопустима и неоснователна и молят за потвърждаване на заповедта и присъждане

на разноси. В писмен отговор се сочи, че жалбата в частта ѝ срещу ИПР е недопустима, тъй като жалбоподателката няма активна легитимация по чл. 131 ал.2 от ЗУТ, тъй като е ползвател на сграда, а върху имота няма никакви права. Твърди се, че къщата на жалбоподателката е била изградена в отклонение от издаденото за нея разрешение за строеж и действащия ПУП, което изобщо не е предвиждало изграждането на гараж, още по-малко като част от основното застрояване. В съд. заседание адв. И.Н. оспорва жалбата по съображения от писмените становища. Заинтересованата страна Д. И. К. не се явява, представлява се от адв. Д., който оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ, както и за присъждане на разноси по списък. Оспорва присъждането на два адв. хонорара на жалбоподателката, като хонорара на адв. П. намира за прекомерен предвид участието му само в две заседания. В писмени бележки адв. Д. сочи, че инициращата производството жалба е бланкетна, а уточняващата жалба е просрочена. Не е доказана легитимацията на жалбоподателката, поради което не е била уведомявана от ответника за част от процедурите. Заключение на арх. Б. съдържа неточни, уклончиви и правни отговори, но въпреки всичко се потвърждава и от нея, че обж. заповед е издадена върху КККР 10г. Налице е отстоянието между двете застроявания в размер на една втора от височината на новопредвиденото застрояване, като надстърчаният пред фасадата на сградата 1 м. от гаража е незаконно построен. Прави се обстоен коментар на заключението на архитекта, както и на аргументите на жалбоподателката, изложени в уточн. жалба, повторно се прави възражение относно хонорарите, платени от жалбоподателката.

Заинтересованата страна Г. И. М., Полет Д. С., И. С. С., Г. А. П. и Т. Р. Г. не се явяват и не изразяват становище по жалбата.

Заинтересованата страна Горка В. П./собственик на УПИ VII-340/ се явява лично в съд. заседание, като твърди, че е дала писмено съгласие за изменение на КККР 10г по заявлението на жалбоподателката, но обжалваната заповед изобщо не ѝ е връчвана и не е уведомена за изменението на общата им рег. граница/заповедта е връчвана на 14.10.16г-л.32, бел. на съда/. Поддържа жалбата, като заявява, че не е съгласна с ИПР относно общата рег. граница с нейното УПИ.

Съдът намира жалбата за допустима за разглеждане, като депозирана в срока/л.34/ и съобразно изискванията на АПК и ЗУТ, пред надлежния съд, срещу инд. адм. акт по чл. 214 от ЗУТ и чл. 21 от АПК, от лице с активна проц. легитимация по спец. чл. 131 ал.2 т.1 от ЗУТ- собственик или носител на вещно право относно имота, предмет на обжалвания ИПРЗ /жалбоподателката е собственик на сграда в имота - ще се коментира обстойно по-долу/, поради което следва да бъде разгледана по същество. Дори да е бланкетна, жалбата сезира Съда, като съгл. чл. 168 ал.1 от АПК, Съдът служебно проверява/дори да няма изрични възражения/ дали обж. акт отговаря на изискванията за законосъобразност по чл. 146 от АПК.

Съдът установи от фактическа страна следното:

Видно от КККР, одобрена със заповед № РД-18-68/02.12.10г/л.121/, ПИ с идентификатор № 68134.1939.78 с площ 832 кв.м. /парцел XI, стар № 339/ е собственост на Д.К., С. С., Г. М. и Е. М./имотът им е възстановен, без находящата се в имота вилна сграда, видно от приложените доказателства, съставен е конст. нот. акт/. Наследник на Е.М. е з. страна Полет Д./л.114/, а наследници на С. С. са з. страни И., Д. и С. С./ Видно от комб. скица от 21.12.12г/л.112/, за пълна или частична идентичност между ПИ с № 68134.1939.78 с площ 832 кв.м. по КККР 10г и

УПИ XI-339, кв.4 с площ 829 кв.м. по РП по Заповед № 1224/16.03.59г и ЧИРП по Заповед № 213/17.06.68г, кадастралните/имотните граници/ не съвпадат с регулационните, като по КККР имотът е с 3 кв.м. по-голям. Следователно според комб. скица, основа за проц. заповед, актуален РП е ЧИРП по Заповед № 213/17.06.68г/бел. на съда/.

В КККР 10г са отразени като съществуващи в ПИ № 68134.1939.78 две сгради - с идентификатори № 68134.1939.78.1 с площ 87 кв.м. /двуетажна еднофамилна жил. сграда/ и № 68134.1939.78.2 с площ 5 кв.м. /хангар, депо, гараж/ - л.272. Видно от позволителен билет № 273/22.07.68г/л.147/, на Б. Б. се позволява да построи вила с поправките, с квадратура 65.70 кв.м. и кубатура 551.60 куб.м., в парцел XI-339, кв.4, м.Б. път. Видно от Ситуация от 21.06.68г, изготвена съгл. посочени стандарти по БДС/л.486/, ЗП е 65.70 кв.м., жилищната площ е 86.42 кв.м., а спомагателната площ е 30.44 кв.м., като сградата се изгражда в предоставеното петно за застрояване - непосочено по кой ПЗ /по-долу е установено от арх.Б., че има застроителна заставка на общия РП 59г на местността/. Видно от писмо изх. № РВТ 16-ГР00-122-/16/28.12.18г на Зам. Кмета на район „В.“ - СО/л.397/, наличната двуетажната жилищна сграда със сутерен-гараж, собственост по наследство на П.Б., е изградена в съответствие с одобрената проектна документация от 22.06.68г, съхранявана в района. Наличната сграда е заснета през м.01.18г/л.282/, като явно е изградена съобразно ситуацията от 1968г., респ. съгл. ПЗ, като правилно е отразена в последен КП.

Видно от ситуацията на сградата /л.148, л.486/, сградата и всички спомагателни площи към нея са нанесени /след изграждането им/ правилно в предходен /неодобрен/ КП от 1958г /кад.лист № 589 относно пл. № 339- л.153/, но не са отразени правилно в КККР 10г. КККР 10г /относно очерчанията на сградата и всички спомагателни площи/ не отразява последвалото правилно тяхно нанасяне в КП 58г и реалното им местоположение и контур на терен /които пък са напълно съответни на строителните книжа от 1968г-л.171, ситуация на л.486/.

Видно от скица № 5749/64г обаче/л.172/, по отношение на парцел XI-339, РП по заповед № 1224/59г е бил изменен със заповед № 179/24.06.65г, а видно от скица № 5646/31.05.68г/л.173/, има и последващо изменение на РП - с Протокол № 14/11.07.68г /а според комб. скица действащ е предходен ЧИРП по Заповед № 213/17.06.68г/. В заповедта за допускане изработване на проект за ПУП/л.107/ е посочено обаче, че действащият план за имота е РП по заповед № 2138/17.06.68г /вероятно грешно е посочено № 2138 вместо № 213-бел. на съда/, а в скица № 5393/23.04.75г/л.284/ е посочено, че действащ е РП по заповед № 1224/16.03.75г. В отказа да се издаде виза за проектиране от 24.01.13г пък е посочено, че действащият е РП по заповед № 1224/12г/може би се има предвид № 1224/75г-бел. на съда/. Във всички случаи е видно, че не е ясно кой е действащия РП при издаване на обж. заповед /този от 1968г или по-късен от 1975г/, но е ясно, че категорично РП 59г е последван от други РП и не той е действащ за конкретното УПИ при издаване на обж. заповед.

Като собственик на засегнатия от ИПР - УПИ VI-337,338, по делото е конституирана Т.Р., като за това УПИ в КККР 10г е отразен ПИ с № 68134.1939.77 с площ 832 кв.м. и с вписан собственик наследодателя й Р. З.. Като собственик на засегнатия от ИПР - УПИ VII-340, като з. страна е конституирана по делото Горка П. /в КР е вписан А.П., но тя е изкупила имота в цялост от съсобствениците-наследници-л.343/. На това УПИ съответства ПИ № 68134.1939.1166 с площ 1010 кв.м. по КККР 10г.

Със заявление вх.№ ГР-94-00-259/28.12.12г/л.117/ и приложено към него мотивирано предложение, з.страна Д.К. е поискала от Гл.Архитект на СО издаване на виза за проектиране на жилищна сграда в собствен УПИ XI-339 /пл.№ 78,стар № 339/, кв.4, м.“вилна зона Б. път“, землище Б., район „В.“-СО, [улица]. С писмо рег.№ 6602-13/1/24.01.13г Гл.Архитект на район „В.“-СО уведомява К., че петното за нов строеж по мотивираното й предложение/л.120/ противоречи на действащия ПУП по заповед № 1224/16.03.12г, поради което се отказва издаването на виза за проектиране. Със заявление вх.№ ГР94-00-259/13.02.13г Д.К. отново моли Гл.Архитект на СО или да издаде визата за проектиране, или да допусне с мотивирано предписание изменение на действащия ПУП.Със Заповед № РД-09-50-566/02.08.13г на Гл.Архитект на СО, на осн. чл. 134 ал.2 т.2 от ЗУТ се разрешава по внесеното мотивирано предложение да се изработи проект за ИПРЗ за УПИ XI-339, попадащ в устр.зона по ОУП 09г – „жилищна зона с малкоетажно застрояване с допълнителни специфични изисквания“ /Жм2/- л.103-л.110.Следователно е допуснато изработване на проект за ПУП-ИПРЗ съгл. мотивираното предложение и комб.скица, т.е. съгл. действащ РП по заповед № 213/17.06.68г.

Със заявление вх.№ ГР-94-00-259/28.01.14г /л.78/, съсобствениците на имота депозират до Гл.Архитект на СО проект за ИПРЗ/л.79/. С молби от 28.07.14г и 11.12.14г К. депозира доп.доказателства относно собствеността върху имота/освен конст.нот.акт/ и удостоверение за наследници на С. С./негови наследници са з.страна И., Д. и С. С./Проектът е съобщен на заинтересованите лица по реда на чл. 128 ал.3 от ЗУТ, като е постъпило възражение рег.№ 6602-13/7/09.06.14г, допълнено с вх.№ 6602-13/8/23.06.14г на жалбоподателката П.Б.. Тя твърди, че в КККР 10г, използвана като кад.основа на проекта за ИПРЗ, нейната сграда е отразена като по-малка отколкото реално е, и по този начин петното за застрояване на новопредвидената сграда ще се окаже на намалено отстояние от сградата й. Не са отразени в КККР 10г големите покрити тераси от юг и изток на двата етажа, стълбището от север, остъклената веранда, постройката с цистерна за парно и къта с пергола, всички прилежащи към къщата /вероятно защото строителството е при действието на стандарт БДС 163-50, съгл. т.4 букви „е“ и „ж“ от който се мерят площите само затворените помещения в сградата, а площите на веранди,ниши,ложи,надстроени колони и пасаж, включени в очертаанията на сградата/определени с външните плоскости на стените/ не се мерят, както и балконите/.Освен това се твърди, че новата сграда ще заеме целия юг на съществуващата сграда, както и че ще засегне комуникациите на квартала, разположени по южния ъгъл на имота.Срещу проекта за ИПРЗ е депозирано и възражение вх.№ 6602-13/6/06.06.14г на Г. А. П./тогава собственик на съседен УПИ VII-340, за който УПИ като з.страна е конституирана по делото з.страна Горка П./ П. възражава срещу ИПР, като твърди, че с новите рег.границы няма да са спазени отстоянията до съществуващите строежи в имотите/в неговия УПИ VII-340 и в УПИ XI-339 /. Освен това за една от променените рег.границы/не уточнява коя/ се води гр.дело № 25084/13г.

С молба от 01.08.16г, Д.К. моли съществуващата сграда в УПИ XI-339 да бъде потвърдена с ИПЗ/молбата е след възраженията и не е включена в проекта й/. Проектът и възраженията са разгледани от Специализиран състав на ОЕСУТ по Протокол № ЕС-Г-65/15.09.15г/л.14/, като с решение по т.26 възраженията се отхвърлят, проектът се приема, със служебно предложение новопредвиденото застрояване да се съобрази със съществуващите дървета. Възражението на П. е

отхвърлено с аргумента, че не е представил в указан срок доказателства, че има дело по спор за граници между УПИта, предмет на ИПР/изобщо не е разгледано възражението му, че няма да са спазени отстоянията между новите рег.границы и съществуващите строежи в неговото и в процесното УПИ/.Възраженията на Б. не са разгледани изобщо с аргумент, че тя не се легитимира като собственик с нот.акт /въпреки, че се цитира представения от нея разрешителен билет № 237/22.06.68г на името на баща й-бел. на съда/.

В тази връзка, **относно правата на Б.**- по делото са представени нот.акт № 113/64г, по силата на който бащата на жалбоподателката Б. Б. купува парцел XI-339, кв.4 с площ 821 кв.м. Представени са строителни книжа/разрешителен билет, ситуация, строителен протокол/, всички от 1968г, по силата на които на Б. е позволено да построи жил.сграда със ЗП 65.70 кв.м. по РП 68г./има два/ и ЗП 68г./одобрено строително петно с неустановено по преписката заповед/. Представено е и най-последното съд.решение от 04.03.10г на СГС по д.№ 3975/07г, с което: 1/ считано от 01.05.10г е отхвърлен иска по чл. 108 от ЗС на съсобствениците на имота/вписаните и в КККР з.страни/ , с искане Б. и майка й /като наследници на Б./ да им предадат владението над имота и 2/ считано от 16.05.11г/л.216/ на съсобствениците е бил възстановен имота, но без вилната сграда в него/т.е. тя остава в собственост на Б., респ. на наследниците му, към момента такъв е само жалбоподателката Б./. След това ОСЗ с решение от 14.02.12г е възстановил имота на съсобствениците, като им е съставен конст.нот.акт № 19/12г /поправен с нот.акт № 22/12г/.Следователно, на база решението на СРС, СГС и нот.акт на Б., се извежда правен извод, че сградата е собственост на наследниците на Б. /тя не е била възстановена/, като е отхвърлен иска Б. да предаде на възстановените собственици на поземления имот владението над имота. **По отношение на сградата жалбоподателката е собственик/единствен наследник на Б. към момента-л.195/, по отношение на поземления имот е притежател на право на строеж** и в резултат на реализираното право на строеж на сградата /трансформирано в право на собственост върху сградата/ **ползва имота, за да обслужва нормално сградата си /не е собственик на имота според представените писмени доказателства/.** С молба от 27.09.18г/л.315/, жалбоподателката претендира, че е придобила и имота по давностно владение, тъй като необоспокоявано го владее от години /в настоящото производство това **възражение за придобиване по давност на имота няма как да се разглежда, но собствеността й върху сградата е достатъчна да обоснове правото й на жалба съгл. чл. 131 ал.2 т.1 от ЗУТ-заб. на съда/.**

Издадена е обжалваната Заповед № РА-50-569/09.09.16г на Гл.Архитект на СО за одобряване на ИПРЗ относно УПИ XI-339, изразяващо се в създаване на **нов УПИ XI-78 по границите на ПИ № 68134.1939.78 по КККР; изменение на общите рег.границы с УПИ VI-337,338 и УПИ VII-340; изменение на профила на улицата от о.т. 110 - о.т. 111 и от о.т.109-о.т. 110; потвърждаване на съществуващото застрояване и предвиждане на ново застрояване с нискоетажна свободно стояща сграда в нов УПИ XI-78, без допускане на намалени отстояния към съседни имоти и/или сгради, вкл. през улица.** Заповедта е връчена на з.страни, вкл. на жалбоподателката на 28.12.17г.

Към края на устните състезания на 27.05.20г, е налице обжалвано пред ВАС Решение № 988/17.02.20г по д.№ 427/19г на АССГ, с което се отхвърля жалба срещу Заповед № 18-10039/23.11.18г на Началника на СГКК. Същата е издадена по

заявление на настоящата жалбоподателка и се изразява в заличаване в одобрената през 2010г КККР на еднофамилна жилищна сграда с площ 87 кв.м. и с идентификатор № 68134.1939.78.2 и хангар/депо/гараж с площ от 5 кв.м. и с идентификатор № 68134.1939.78.1, като на тяхно място **в КККР се нанася нов обект- еднофамилна жилищна сграда с площ 89 кв.м. и с идентификатор № 68134.1939.78.3.**

По делото е допусната СТЕ с **вещо-лице геодезист/тъй** като е поискано заснемане на сградата/.Съдът кредитира заключението като логично,последователно и компетентно, съответно на писмените доказателства и неоспорено от страните. В.лице Я. сочи, че е извършила справка в район „В.“/откъдето ѝ е предоставен арх.проект на сградата/, в дирекция „Подземни проводи и съоръжения“ на НАГ/относно местоположението на инфраструктурната мрежа в района/, направен е оглед на имота /с материализирани частично граници/ и сградата, дигитализирани са от в.лице КККР10г и РП /за да се установи има ли разминаване в границите и площите/, направено е контролна замерване на сградата с цел установяване на действителното ѝ местоположение спрямо имотните граници и спрямо геодез.заснемане от преписката. В П..№ 1/л.427/ в.лице е съпоставило отразяването на сградата в КККР 10г и в геодезическото заснемане по преписката /очевидно има разлики в контура на сградата по КККР10г и според заснемането ѝ на терен/.При контролните измервания на в.лице се установява, че изградената ограда от бетонови колове и оградна мрежа/т.е. материализираната граница/, не съвпада с имотната граница /т.е. границата на имота по КККР 10г/, като наличните отклонения между оградата/матер.граница/ и кад./имотната/граница по югоизточната и югозападната граница са извън нормативно допустимите отклонения.От това се извежда извода на съда, че **кад.граница на имота не е съобразена с матер.граница.**В.лице установява, че **съществуващите квартални инфраструктурни мрежи и комуникации няма да бъдат засегнати** от обж. заповед, като най-близко е слаботоковата мрежа/на 1.6м от имотната граница/, а силнотоковата,ВиК са на повече от 6м от имотната граница.В П..2 /л.427/, в.лице показва разминаванията между отразените отстояния от сградата до съседните имоти и съседните улици /отразени по цифров модел на КККР 10г и измерени на място/.Установява се, че има разлики, като разликите в отстоянията до съседните имоти са в допустимите граници, но **разликите в отстоянията от сградата до съседните 2 улици /отразени по цифров модел на КККР 10г и измерени на място/, са по-големи от допустимите** по чл. 18 ал.4 т.1 от Наредба № РД-02-20-5/15.12.16г.В.лице сочи, че в обжалвания ИПРЗ се предвижда максималната височина на новопредвиденото застрояване да е по-малко или равно на 8.5м . **Разстоянието между новопредвидената и съществуващата сграда в новото УПИ не е записана в графиката или текстовата част на обж. заповед. Ако отстоянието трябва да се изведе от чл. 31-33 от ЗУТ и П..2 към чл. 81 от Наредба № 7/03г, то според обж. ИПРЗ, това отстояние от 8.5м между двете сгради е налице.** На П..3/л.428/, в.лице показва разминаванията между УПИ XI-339 по РП по заповед № 213/17.06.68г и ПИ № 68134.1939.78 по КККР 10г/видимо се различават/.С обж. заповед **рег.граници на УПИто се привеждат в съответствие с кад.граници, с изключение на южния ъгъл на имота/за да се осигури радиус за завиване/.**В.лице след контролни замервания на сградата и при справка с арх.проект на сградата/взет от района/, установява също /както и районната администрация през 2013г-бел. на съда/, че **сградата е построена в съответствие със строителните ѝ книжа от 1968г.**Допълнително е остъклена част от терасата, а стълбищната площадка от

североизток е покрита/това не променя външните хоризонтални очертания на застроеното-бел. на съда/, като от северозапад е построено складово помещение с размери 3.70м/ 2м /7.40 кв.м./, долепено до стената на сградата.Изграждането на гараж е предвидено през 1968г , като попада в контура на сграда и е обща конструкция с нея.В КККР 10г не е нанесена правилно и сградата , но обж. заповед презъздава КККР 10г /относно сградата и имота/, а не действащия РП и ЗП /т.е. обж. ИПРЗ не съдържа правилно отразено местоположение,размер и контур на съществуващата в имота сграда - изградено законосъобразно и в съответствие с проектите/.По КККР 10г отразените две сгради/жил.сграда и склад/ са с обща площ 91.99 кв.м. /87.26 кв.м. за жил.сграда и 4.73 кв.м. за склада/, докато по геодезическо замерване сградата е със ЗП 88.91 кв.м./включва и склада/. Само складовото помещение не е включено в строителните книжа, като общата замерена застроена площ /88.91 кв.м./ е с 3 кв.м. по-малка от отразената такава в КККР 10г /91.99кв.м./, т.е. е в рамките на допустимото отклонение. В П..4/л.429/ е отразена промяната в общите рег.границы с двете съседни УПИта, като в резултат на обж. ИПРЗ, **от съседен УПИ VII-340 се отнемат 13.14 кв.м., но му се придават на друго място 30.41 кв.м. /т.е. повече му се придава в крайна сметка/ , а от съседен УПИ VII-337,338 се отнемат 15.43 кв.м., но на друго място му се придават 72.28 кв.м. /т.е. повече му се придава в крайна сметка/.**Пояснява се, че се има предвид като **база за сравнение предходен РП 68г.** В резултат на обж. ИПРЗ, **площта на новото УПИ XI-78 се намалява с общо 74.12 кв.м. /придават му се от двете съседни УПИ общо 102.69 кв.м., но му се отнемат от двете съседни УПИ общо 28.57 кв.м./.** По КККР 10г /към който се привежда новото УПИ/, площта на имота е **832 кв.м., а по титул/решение на ОСЗ/ е 821 кв.м.** В съд.заседание вещото лице пояснява относно отстоянието между двете сгради, че : **ако между новото застрояване и оградата/т.е. материализираната граница/ се осигурят изискуемите 3 м отстояние, и между двете сгради /като се съобрази реалното местоположение на съществуващата сграда/ се остави отстоянието от 8.5 м/при предвидена макс.височина на новата сграда от 8.5м/, новата сграда следва да е с основа само 3.7м., което според в.лице не е възможно.**По обж. ИПРЗ графично измереното от в.лице отстояние между двете сгради е точно 8.5м, толкова е и по измерване върху графиката на КККР 10г./върху нея е правен ИПРЗ, като правилно я отразява/, като по ИПРЗ умишлено е предвидена чупка в северния ъгъл на новата сграда/за да се осигури отстоянието до съществуващата сграда в очертанията ѝ по КККР 10г/.В.лице потвърждава, че като се е запознало с процедираното междуременно от жалбоподателката изменение на КККР 10г относно очертанията на сградата ѝ, в проекта за изменение на КККР 10г -реалните очертания и площ на замерената от в.лице сграда са правилно отразени/към края на устните състезания заповедта за изменение на КККР 10г е обжалвана пред ВАС, като на първа инстанция жалбата срещу изменението е отхвърлена/.В.лице пояснява, че не всички граници на поземления имот са били достъпни за замерване, но потвърждава, че **КККР 10г не отразява вярно имотните /материализираните/ граници на имота.**Изменението в КККР 10г е иницирано от жалбоподателката обаче само относно очертанията на сградата, не и относно неправилните очертания на имота.В.лице не може да отговори дали в петното за новото застрояване попадат на терен един смърч и две брези/ при дадено служ.указание на ОЕСУТ да се съобрази при ИПЗ наличната дървесна растителност/.В.лице пояснява, че процесното ИПРЗ/за привеждане в съответствие с кад.границы/ се е наложило с цел да се поразшири

новото УПИ/спрямо старото УПИ по РП/, така че да побере новото застрояване. По указания на ВАС Съдът е допуснал **СТЕ с вещо лице-архитект**/за установяване дали процедураното изменение в КККР 10г относно очертаванията на сградата води до намалени отстояния между двете сгради по обж. ИПРЗ/.Съдът кредитира и това заключение, като логично , последователно, съответно на другите доказателства и другото заключение, неоспорено от страните.В.лице арх. Б. сочи, че **съществуващото застрояване е отразено в Ситуацията на сградата /от 1968г, л.486/** - там е изобразено петното за застрояване, отразено е разстояние между него и съседните УПИ VI и УПИ VII / по 5м/, **отразен е партерния етаж на сградата и с по-тънка линия-терасите и стълбищата на същото ниво, както и теренните котви на ъглите на сградата.** При огледа се установява, че теренът е с наклон на североизток, сградата е разположена в северната част на имота, има изпълнени два входа-от югозапад и от югоизток. **Като конфигурация/в план и височина/ изградената сграда съответства на проектната документация, с изключение на частично остъклената южна тераса/в зоната на колоната, подпирата терасата на втория етаж/ и покритото входно стълбище от североизток.**Сградата има частичен сутерен/в него са разположени склад и гараж, като подходът за гаража е чрез рампа от югоизток, от [улица].Гаражът излиза с 1 м пред фасадата на сградата, покривът му е като тераса с височина 1.17 м над терена.Над терасата има изградена пергола.**За м.“Б. път-Б.“ има общ РП 59г, по който [улица]е с ширина 3.5м.**В Ситуацията на сградата от 1968г, застроителните линии в УПИ XI-339 са изобразени на **разстояние 10м от уличните рег.линии на двете съседни на имота улици**, като е записано, че основанието за това е СГНС § 22 от ППЗПИНМ.**В проекта за изменение на КККР 10г, междуременно процедурано от жалбоподателката, очертаванията на сградата са съобразно геодез.заснемане на сградата, като са отразени и частично остъклената южна тераса и покритото входно стълбище от североизток /няма ги и не е нужно да ги има в проектната документация на сградата/.В очертаванията на сградата е **включен и надстърчания пред фасадата 1 м от гаража на сутерена**, като по проекта за изменение на КККР 10г, сградата вече е отместена на **около 80-90см от проектното положение /по обж. ИПРЗ /, в посока югоизток/разстоянието до съседно УПИ VII-340 е увеличено/,както и на около 40см. по-близо до УПИ VI-337,338.**Разстоянието между съществуващата сграда на терен и имотната граница по [улица]е по-малко от отразеното в обж. ИПРЗ/т.е. реалната свободна дворна площ е по-малка от отразената в КККР 10г и обж. ИПРЗ/.Новото застрояване по ИПРЗ е с предвидена височина максимум 8.5м и отстояние между него и двете съседни улици от 3м/мин. предвидено/, като ще бъде в Г-образна форма.**Отстоянието между двете сгради следва да е половината от 8.5м /това е височината на новото застрояване/,** като се има предвид, че двете сгради са с приблизително квадратна форма/схематично положение 10/. Следователно **отстоянието следва да е 4.25м./посочено в заседанието/. В ИПРЗ е нанесена корекция в новопредвиденото застрояване, предвид служ. указание на ОЕСУТ да се съобрази дървесната растителност в двора.Промените в КККР 10г/чрез отразяване реалните очертавания на сградата/ **оказват влияние на новопредвиденото застрояване, като водят до намаляване на възможната за застрояване площ/новото застрояване трябва да се проектира по-тясно с около 80-90см.и ще се намали ЗП на новата сграда/.Наличната сграда напълно отговаря/като размери и конфигурация/ на действалия към момента на изграждането й ПУП, като реалното й отстояние от******

двете съседни улици е по-голямо от изискуемите тогава 10м. /според Ситуацията/**Надстърчането на гаража в сутерена с 1 м пред фасадата на сградата не променя ЗП на сградата/предвид височината му-до 1.20м спрямо терена/,не води до намалени отстояния между сградата и съседните имоти и сгради, **но не е предвидено в проекта.** В Приложение/л.491/ в.лице е показало: ограничителната линия на застрояване по Ситуацията през 1968г/съгл. действащ РП/; заснетото на терен застрояване /само **надстърчания 1 м от гаража е построен извън одобрената строителната документация, но предвид местоположението му не влияе на отстоянието до новопредвиденото застрояване/** ; отразеното застрояване в обж. ИПРЗ/като по КККР 10г./Видно е, че заснетото застрояване /т.е. реализираното застрояване по строителната документация, с изкл. на надстърчания 1 м от гаража/, попада изцяло в петното за застрояване по Ситуацията от 1968г/т.е. спрямо действащ тогава РП/, но се различава от отразеното застрояване по КККР10г и респ. по обж. ИПРЗ /като **остъклената тераса от югоизток и покритото стълбище от североизток не са отразени в ИПРЗ и КККР 10г, но са заснети и респ. отразени в процедурираното изменение на КККР/.**В съд.заседание в.лице допълва, че новото застрояване е на юг от съществуващата сграда и ще я засенчва, но според Наредба № 7 не се прави изследване за ослънченост при одобряване на обж. ИПРЗ.В.л. Б. е използвала геодез.заснемане от преписката и замерването от в.л. геодезист, като в качеството си на архитект не прави собствени замервания.**В предвидената ЗП на сградата, по инв.проект не се включват надстърчанията площ на гаража, остъклената тераса и покритото стълбище, но те се отразени в изменението на КККР 20г/заснети са/.** Това обяснява разликата в застроената площ по проекти и по заснемане.**В строителните книжа не е било нужно да е отразено остъкляването на южната тераса/на ниво сутерен, не представлява строеж, строеж на това ниво е само колоната, поддържаща терасата-плоча на втория етаж/ и покриването на североизточното стълбище. Точно тази колона е в югоизточния ъгъл на сградата и спрямо нея следва да се изчислява отстоянието до новото застрояване. Само надстърчания 1м от гаража е следвало да го има в строителните книжа, но го няма/и покритото стълбище от североизток не е нужно да е в проектите/.**В.лице пояснява, че общият РП за местността от 1959г съдържа и застроителна заставка/с отразени ограничителни застроителни линии и напречни профили/.В пространството от 4.25м между двете сгради има дървесна растителност и чак на по-късен етап, след одобряването на ПУП, при изработването на инв.проект за новата сграда, ще трябва да се съобрази дървесната растителност и тези 4.25м мин.отстояние може да се окаже недостатъчно. **Следователно наличната дървесна растителност, а не толкова колоната в югоизточния ъгъл на сградата, ще се окажат пречка пред осигуряване на необходимите 4.25м отстояние между двете сгради/ако новата сграда ще е висока 8.5м/.**Колоната не може да бъде премахната, защото тя и терасата на втория етаж/която се поддържа от колоната/ са предвидени в строителните книжа и влизат в очерганията на сградата,въпреки, че не формират по закон застроената ѝ площ /само премахваемото остъкление около колоната на първия етаж не е предвидено в строителните книжа, но не е и нужно, тъй като не е строеж/.**

Жалбоподателката депозира извадка от **цифровия модел на комуникациите, съхраняван в ДАГ/л.532-533/**, видно от които са **нанесени само централните комуникации/по главните улици/**, но не и комуникациите в малките улици и **самите къщи** /предвид заключението на геодезиста, че според данни от ДАГ не се

засягат с обж. ИПРЗ съществуващите комуникации- те просто **не са нанесени в цялост, за да е видно дали се засягат действително от ИПРЗ/.**

При така изложеното, Съдът намира от правна страна следното:

Заповедта е издадена от компетентен орган, в кръга на предоставените му по делегация правомощия от Кмета на СО със Заповед №РД-09-1423/05.12.12г/л.21/.Заповедта не е нищожна, както пледира жалбоподателката в писмените си бележки.

Заповедта съдържа фактически и правни основания, като отговаря на изискванията за писмена форма по чл. 59 ал.1 от АПК и съдържа изискуемите се реквизити по общ. чл. 59 ал.2 от АПК и спец.норми на ЗУТ/вкл. графични части/.

Заповедта обаче е издадена при неизяснена в пълнота относима фактическа обстановка/чл. 35 от АПК/, при нарушени права на надлежни заинтересовани страни/засегнати от измененията/ за участие в адм.производство и при липса на разглеждане на възраженията на депозиралите такива.Заповедта е издадена при съществени нарушения на административно –производствените правила, които са довели и до материална незаконосъобразност на заповедта.Съображенията на Съда са следните:

1/ С процесната заповед се изменя **на осн. чл. 134 ал.2 т.2 и т.6 от ЗУТ /в ред. Към 09.09.16г/** - ПР за УПИ XI-339 по РП 68г /по заповед № **213/17.06.68г/**, с цел привеждането му в съответствие с границите на ПИ № 68134.1939.78 по КККР 10г.Съгл. цитираната т.6 от чл. 134 ал.2 на ЗУТ обаче, за изменението е необходимо съгласието на всички собственици и носители на вещни права върху имоти, предмет на плана. Органът погрешно приема/видно и от становище, изпратено на запитване на съда/, че засегнат е само УПИ XI-339, а з.лица по т.6 са само собствениците на поземления имот. На първо място, предмет на процесното ИПР се явяват и двата съседни УПИ VII-340 и УПИ VI-337,338/след като се променят и техни рег.граници/, а така също и уличната регулация между о.т. 109-о.т. 110 и о.т. 110-о.т. 111/със собственик СО, но само ако е приложена уличната регулация/. Съгласие за процесното ИПР от собствениците на двете засегнати съседни УПИ няма/нещо повече, от единия има възражение, но не е разгледано по същество/, а СО изобщо не е конституирана в адм. производство във връзка с изменението на уличната регулация.Отделно от това, липсва съгласие и на жалбоподателката, която е носител на вещни права спрямо поземления имот и собственик на сградата в имота. Изводът е, че не е налице хипотезата на т.6, а от друга страна, не е осигурено изобщо участието на СО като лице по чл. 131 ал.2 т.1 от ЗУТ.

2/ депозираните възражения от Б. и от собственика на УПИ VII-340 изобщо не са разгледани по същество /всъщност са оставени без разглеждане, а не без уважение/ по нелепи причини. Б. не била представила нот.акт, доказващ, че е собственик на сградата.Не е необходимо собствеността да се доказва непременно с нот.акт/има и други документи, доказващи собственост/. Нейната собственост върху сградата се доказва от пис.доказателства по преписката/коментирани подробно по-горе/, които не са отчетени изобщо от органа.Неясно остава защо ако органът намира, че правата на Б. не са доказани, я е конституирал в адм. производство и я е уведомявал на всички фази на адм. производство /вкл. за издаване на заповедта за разрешение за процедиране на проекта/. Възражението на собственика на УПИ VII-340, че от обж. ИПР може да се получат намалени отстояния между сградата в неговото УПИ и сградата на Б., също не е разгледано изобщо/с аргумент, че не е представил

доказателства за цитирано от него гр.дело по спор за граници-неясно кои/.Изводът е, че процедурата по приемане и разглеждане на възражения не е била спазена от органа.

3/ молбата на заявителката К. до ответника за потвърждаване с ИПЗ на съществуващото застрояване в имота, е била депозирана чак след възраженията на з.страни срещу проекта за ИПРЗ/ но проектът за ИПЗ не съдържа потвърждаване на съществуващото застрояване, а само предвидено ново застрояване в имота/, респ. след заповедта за допускане на изработването на проект и след депозирането на проекта. Тази молба изобщо не е разгледана от ОЕСУТ, респ. срещу нея няма депозирани възражения/ з.лица не са запознати с нея/. За тази част от обж. ИПЗ/за потвърждаване на съществуващото застрояване/, изобщо няма спазена процедура по допускане на изработване на проект, изработване на проект, приемане и обсъждане на възражения, одобряване на проект от ОЕСУТ.

4/ от подробните констатации по-горе става ясно, че в преписката има разнопосочни данни кой всъщност е действащия РП за УПИ XI-339. Има данни, че действащият РП всъщност не е посоченият в обж. ИПРЗ - РП по заповед № 213/1968г/ има данни за последващи РП по Протокол № 14/11.07.68г, за РП по заповед № 1224/75г и вероятно за РП от 2012г-ако не е налице грешка в изписването и не се има предвид отново РП 75г/. Като не е ясно кой точно е действащия РП за УПИ XI-339 /а и действащия ПЗ/, обж. заповед се основава на вероятно неверни констатации относно действащ РП/и ПЗ/.

5/ Нормата на чл. 132 ал.2 т.2 от ЗУТ/посочена като основание в обж. ИПР/ предполага новият УПИ да съответства на ПИ по КККР 10г, но според арх. Б. не е така- новият УПИ, с цел осигуряване на завой в югоизточния ъгъл на имота, не е съобразен с кад.граница на ПИ по КККР 10г.

6/ установи се от двете СТЕ,а и от графичните части по делото, че КККР 10г, освен че не отразява правилно наличната сграда в имота/за която се процедира изменение в КККР 10г/, не отразява правилно и самия имот/но за това не е процедирано от Б. изменение на КККР 10г/ Установи се, че КККР 10г относно имота /въпреки че не е предмет на настоящото производство/, при одобряването си не е съобразена с действащ РП за имота, с последен КП за имота, с трайно материализираната граница/с ограда/, както и с наличната законно изградена сграда / изградена съобразно застроителната заставка на действащия към 1968г РП – това е общия РП на местността от 1959г, които има ограничителни застроителни линии за имотите в района и спрямо тях е разрешена и построена сградата на Б. през 1968г/. Безспорно е, че ответникът е използвал по-рано одобрената КККР 10г/както изисква ЗУТ/, като проектът за ИПРЗ правилно я отразява. Но не следва да се подминават посочените констатации за грешно отразяване в КККР 10г не само на сградата, но и на имота /това ще има отношение към обж. ИПР, както и към ИПЗ-относно реалните отстояния на сградата ѝ, вкл.към съседни имоти и улици/.

7/ с обж. ИПЗ текстово се потвърждава съществуващото застрояване, но нито е изяснено по кой точно ПЗ същото е извършено/според арх.Б. строителното петно е по РП 59г за местността/, нито самото налично застрояване е отразено правилно в графиката на обж. ИПЗ /графиката на ИПЗ отразява сградата по КККР 10г, а не наличната сграда, изградена според двете вещи лица и районната администрация изцяло в съответствие с проектната си документация и действащия ПЗ за имота през 1968г-има такъв/.

8/ най-последен недостатък всъщност се оказва основното възражение на Б., че обж.

ИПЗ се основава на КККР 10г, но тя не отразява правилно реалното местоположение на сградата. Ако действително с обж. ИПЗ се потвърждаваше съществуващото застрояване/а това не е сторено всъщност/, то щеше да бъде отразено в графиката на ИПЗ застрояването такова, каквото е налично /след като е изградено при спазване на ПЗ и строит.документация към 1968г./Тогава изобщо нямаше да има проблем с неправилното отразяване на сградата в КККР 10г. Но като не потвърждава всъщност съществуващото застрояване, обж. ИПЗ ползва за основа КККР 10г и според нея мери отстоянията между новото и съществуващото застрояване/а не бива/. И в настоящото производство /извън самостоятелното производството по изменение на КККР 10г относно сградата/, от двете СТЕ се доказва, че КККР 10г не отразява правилно съществуващата сграда /законно изградена при спазване на ПЗ и проектната си документация, с изкл. на надстърчашия с 1 м. гараж/. Тази грешка в КККР 10г дава пряко отражение върху отстоянията между двете сгради по обж. ИПЗ/според него са спазени/, който пък ИПЗ неправилно ползва за основа за измерване на тези отстояния КККР 10г / вместо да потвърди наистина с графиката си съществуващото застрояване, както е посочено в диспозитива на обж. заповед/. Какъвто и да е изхода от делото пред ВАС по оспорване изменението в КККР 10г относно сградата, в настоящото производство е ясно, че съществуващото застрояване не е потвърдено в графиката на ИПЗ/тук графиката се разминава с текстовия диспозитив/ и оттук отстоянията се изчисляват неправилно/вкл. към съседни имоти и улици/.

9/ след като в ДАГ няма данни за всички комуникации в района /вкл. тези в имотите и в малките улици/, изобщо не може да се провери възражението на Б., че с обж. ИПЗ ще се засегне наличен ел.стълб ,а ел.снабдяването на нейната къща оставало точно в частта, което се придава към съседно УПИ.

10/ изискуемото се мин.отстояние между двете сгради от 4.25м /ако новото застрояване ще е двуетажно и с макс.височина 8.5м, и се съобрази реалното местоположение на съществуващото застрояване/, няма да бъде спазено поради дървесната растителност между двете застроявания /но тя ще се съобразява чак на фазата на инв.проектиране на новото застрояване/. Ако не може да се осигури отстояние от 4.25м, ще трябва да се намали макс.височина на новото застрояване/за да намалее мин.отстояние и да може да се осигури на терен, при съобразяване с дърветата и с колоната в югоизточния ъгъл на съществуващата сграда/.

11/За да се изработи законосъобразен ИПЗ, следва да се установи кой е действащия за УПИ XI-339 рег.план, в графиката на ИПЗ да се потвърди съществуващото реално строителство/като се отрази както е по строит.документация,тя съобразена с ограничителната застр.линия по действащия тогава ПЗ/. Добре е да се процедира след отстраняване на безспорно констатираните в това производство грешки в КККР 10г-както относно сградата, така и относно самия имот.Да се събере необходимата информация за комуникациите, разположени на улицата и в самия имот, както и да се конституира СО като собственик на улицата /щом има промяна в ул.регулация/.На всички заинтересовани лица/т.е. засегнати от изменението/ да се даде възможност да се запознаят с проекта/вкл. в частта за потвърждаване на наличното застрояване/, като се разгледат по същество възраженията им /вкл. да се изследват отстоянията между съществуващата сграда на Б. на терен и сградата в съседно УПИ VII-340/.

12/ Б. погрешно счита, че възражението ѝ срещу проекта от 2014г за грешно отразяване в КККР 10г на сградата ѝ, представлява инициране на процедура по изменение на КККР 10г/такава е иницирана след жалбата по настоящото

дело/Отвѣтникът е съобразил КККР 10г към датата на обж. заповед, както изисква ЗУТ. Но причина за отмяна на обж. ИПРЗ от Съда не е само и единствено неправилното отразяване на сградата в КККР 10г.

Съдът намира, че обж. ИПРЗ не съответства и на целта на закона /ЗУТ/.

Заповедта следва да се отмени като процесуално и материално незаконосъобразна, както и за несъответна с целта на закона, като преписката се върне за ново произнасяне при спазване на указанията на съда.

При този изход на спора искането на жалбоподателката за присъждане на разноси е основателно по чл. 143 ал.1 от АПК, а исканията за разноси на отвѣтника и на з.страна К. и на з.страни Сн. и Д.С./за които актът е благоприятен/- не са основателни. Възражение за прекомерност на платеният адв.хонорар от жалбоподателката може да прави само отвѣтника, не и адвоката на з.страна К./не той ще плаща разноските на жалбоподателката/.По делото има доказателства за платени ота жалбоподателката-10лв дър.такса, общо 20 лв за СУ, общо 23.79 лв за копия, 1000лв договорен и внесен адв.хонорар за адв. Й. Г./починал през м.09.19г, като му е платено през м.09.18г/, общо 673.40 лв за СТЕ, 1000лв договорен и внесен адв. хонорар за адв. П./след смъртта на адв. Г., считано от 14.01.20г, когато са и платени/. Общо разноските на жалбоподателката са в размер на 2 727.19лв. Хипотезата на чл. 143 ал.1 от АПК предвижда заплащане разноските на жалбоподателя само за един адвокат/но ако е представляван от повече от един едновременно/. В случая жалбоподателката е представлявана последователно от адв. Г. и от адв. П., а не едновременно, като смяната се е наложила по обективни причини.Платеният хонорар на адв. Г. няма как да се ползва и от адв. П.. Отвѣтникът не е направил възражения по хонорарите , платени от жалбоподателката.

Водим от горното и на осн. чл. 172 ал.1 и 2 и чл. 173 ал.2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № РА-50-569/09.09.16г на Гл.Архитект на СО , по жалба вх.№ РВТ16-ГР00-222-/10/11.01.18г на П. Б. Б. от [населено място].

ВРЪЩА ПРЕПИСКАТА на Гл.Архитект на СО, за ново произнасяне по заявление вх.№ ГР94-00-259/13.02.13г и молба от 01.08.16г на Д.К., за ново произнасяне съгласно задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА Столична Община да заплати на П. Б. Б. от [населено място] сумата от 2 727.19 лв/две хиляди седемстотин двадесет и седем лева и деветнадесет стотинки/, представляващи разноските по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с кас.жалба пред ВАС в 14дневен срок от съобщението.

Съдия:

